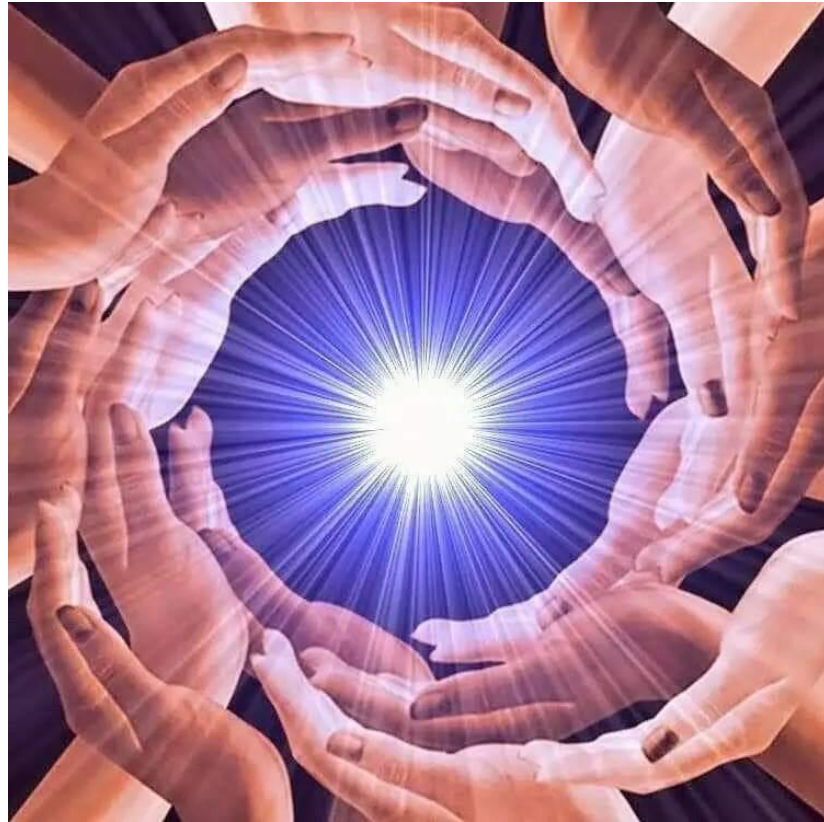

УКРАЇНСЬКЕ СОНЦЕ — НЕПЕРЕМОЖНИЙ ДУХ НАРОДУ!

Українське Сонце Перемоги

В історії кожного народу є події (трагічного, ганебного або героїчного характеру), які з часом становляться історичними і закарбовуються золотими або чорними літерами в літопис країни. Поряд з цими подіями стоять їх творці — національні герої або зрадники.

Один з найвідоміших німецьких письменників XX століття, учасник Першої світової війни Еріх Ремарк (1898–1970) говорив: «В темні часи особливо добре видно світлих людей».

Божественна знакова подія

У дописі зупинюся на Божественному дійстві, яке відбулося 7 січня 2023 року з нагоди православного Різдва Христового за старим Юліанським календарем, учасником якого я був. Зазначу мудрість і далекоглядність Священного синоду і Предстоятеля Православної Церкви України

митрополита Епіфанія, які дозволили громадянам за їхнього бажання відзначити Різдво 25 грудня за новим Григоріанським календарем. Допис має ментальний, духовний характер і невеликий екскурс в минуле, щоб глибше зрозуміти і усвідомити подію, яка сталася.

Дата 25 грудня (7 січня) вважається Днем народження Ісуса Христа. Історично достовірна дата народження Христа наразі невідома. Святе Письмо не вказує ні дня, ні року, коли саме Він народився, що дає підставу окремим християнським течіям відмовлятися від святкування Різдва (це їх право).

Під час народження Ісуса Христа на небі зійшла Віфлеємська зірка, яка вказала на цю подію мудрецам зі Сходу, засвітивши «світові Світло розуму, Світло розуміння, Світло пізнання, Світло духовне...».

Предстоятель Православної Церкви України митрополит Епіфаній під час урочистого різдвяного богослужіння в Києво-Печерській лаврі 7 січня звернувся до вірян із посланням, в якому, зокрема, зазначив (цитую):

"Різдво Твоє, Христе Боже наш, засвітило світові світло розуму...", - чуємо ми нині слова святкового піснеспіву. Про яке світло йдеться? Чи лише про світло зірки, яка чудесно засяяла, вказуючи волхвам-мудрецам шлях до новонародженого Спасителя? Чи про інше світло, про яке говорить слово Євангелія: "Народ, що сидів у темряві, побачив світло велике, і тим, що перебувають у країні й тіні смерті, світло засяяло їм" (Мф. 4: 16)?

Світло розуміння, світло пізнання, світло духовне, несотворене, предвічне — це Сам Син Божий, Який воплотився від Духа Святого і Марії Діви і став

людиною. "У Ньому було життя, і життя було світлом людям" (Ін. 1: 4), - сповіщає нам євангеліст Іоан.

Світло божественної істини, світло правди, світло любові, які являє у Своїй Особі Христос, приносять мир, але мир цей — не безумовний, і настає він не сам собою. Він має умовою прийняття Христа, слідування за Ним, виконання Його заповідей. Тому не всі приймають Світло, яке засяяло, а є ті люди, які "полюбили темряву більше, ніж світло, бо діла їхні були лихі" (Ін. 3: 19); є ті, хто приймає Христа, і є ті, хто відкидають Його. "До своїх прийшов, - свідчить Євангеліє, - і свої Його не прийняли. А тим, які прийняли Його, що вірують в ім'я Його, дав силу дітьми Божими бути" (Ін. 1: 11 - 12).

Між темрявою і світлом не може бути єдності. Не може зло і добро бути прирівняне одне до одного і співіснувати в мирі. Праведність та гріх, свобода і рабська неволя не сполучаються одне з одним, але перебувають у боротьбі між собою. Тож для досягнення миру з Богом, для наповнення світлом благодаті кожна людина повинна вступити у боротьбу з темрявою, гріхом та злом, адже Сам Христос каже: "Ніхто не може двом господарям служити: бо або одного полюбить, а другого буде ненавидіти; або одного триматиметься, а другим знехтує. Не можете служити Богові й мамоні" (Мф. 6: 24). І в іншому місці Син Божий проголошує: "Хто не зі Мною, той проти Мене; і хто не збирає зі Мною, той марнує" (Мф. 12: 30).

Завдяки світлу ми здатні пізнавати та розуміти навколишній створений світ. Боговтілення, народження Сина Божого як Сина Людського є тим світлом, завдяки якому ми пізнаємо Всевишнього Бога, нашого Творця. Адже той самий євангеліст каже: "Бога ніхто не бачив ніколи; Єдинородний Син, Який у лоні Отця, Він явив" (Ін. 1: 18). Речі світу цього, коли перебувають у темряві, залишаються самими собою, і ми не бачимо їх, бо немає світла, яке б відкрило нам їхній вигляд. Бог предвічно є, але обмеженість наших здібностей до пізнання духовного світу та гріховна затьмареність наших розуму й почуттів ніби занурюють нас у темряву, через яку ми не бачимо Творця.

Син Божий стає тим Світлом, яке знищує темряву невідання, морок гріха, потьмарення від зла. Він сяє яскравіше за сонце, відкриваючи істинне богопізнання, тому і в піснеспіві нинішнього свята називається **СОНЦЕМ ПРАВДИ**».

Всі ці міркування особливо відлунюють у наших серцях у час найважчих випробувань війною, які переживає український народ. Ми не бажали цієї війни, як народ ми прагнули мирно жити, маючи порозуміння з усіма сусідами, але ворог лукаво й підступно порушив мир і вдерся на нашу землю,

проливаючи кров, сіючи смерть, бажаючи знищити нашу державність і саму нашу українську ідентичність.

Понад три десятиліття тому ми вирвалися з багатовікового рабства, скинули ярмо, стали незалежними, розпочали будівництво власної суверенної держави. Ті, хто тримали нас у неволі, не змогли стерпіти наших досягнень і нашого успіху. Диявольські злоба та заздрість спонукали їх розпочати війну, але в ній вони обов'язково зазнають поразки, адже правда — на нашій стороні. А там, де правда, — там Бог, а з Богом — ми переможемо. З допомогою Божою наш народ уже досяг багатьох перемог, зруйнувавши плани кремлівського тирана швидко підкорити нас. Ми вже досягли **МОРАЛЬНОЇ ПЕРЕМОГИ**, адже всі люди доброї волі осуджують акти геноциду, терор і численні воєнні злочини, які російська імперія зла чинить на нашій землі.

І нині, в ці святкові дні, ми з особливим почуттям просимо Господа допомогти подолати супротивників, що принесли горе в наш дім, допомогти остаточно вигнати чужоземну навалу з української землі і завдяки перемозі правди утвердити справедливий та тривалий мир.

Різдвяна вечора 25 грудня в 72-й механізованій бригаді ЗСУ імені Чорних запорожців

Святкуючи Різдво Христове, ми утверджуємося в переконанні, що так і буде, але водночас ми пам'ятаємо тих, хто захищає правду і свободу — наших воїнів, які зараз обороняють нас від російської агресії. Найтепліші молитви і найсердечніші побажання сьогодні лунають для наших новітніх героїв. "Світло в темряві світить, і темрява не огорнула його" (Ін. 1: 5), - звіщає нам

Євангеліє. Христос народився — і приніс це Світло непереможне, яке проганяє темряву зла.

Протистояння руйнівній та єретичній ідеології "руського міра", яка є наріжним каменем виправдання російської агресії проти України, — наша спільна з вами справа. Єднаючи зусилля, ми зможемо і на духовному фронті захистити наш народ від кремлівської гібридної агресії — плідно і переможно, як це відбувається і на інших фронтах боротьби: військовому, дипломатичному, інформаційному та економічному.

Попри всі важкі нинішні випробування радість Різдва Христового наповнює наші серця, відганяючи скорботу, біль та журбу, а світло Віфлеємської зірки нехай спрямовує всіх нас до Сина Божого, з Яким ми здатні перемогти всяке зло.

Завдання, які стоять перед нами зараз — і щодо духовного оновлення цієї славної обителі, і щодо єднання церковного, і щодо перемоги над агресором та встановлення тривалого справедливого миру — непрості. Однак ми віримо, що і ця праця буде успішною. Бо на нашому боці, на боці українського народу — правда. А в правді і з правдою — Бог всемогутній, який дає нам перемогу».

РЕКОМЕНДУЮ (не полініться) прочитати або послухати повний текст послання митрополита Епіфанія (див. тут:

https://censor.net/ua/resonance/3391833/rizdvyane_poslannya_predstoyatelya_ptsu_epifaniya_vygoleshene_v_lavri).

Українське Сонце

Дати 25.12.2022 р. і 07.01.2023 р., які вперше були поєднані ПЦУ, символізують, що над планетою Земля зійшло Українське Сонце — непереможний Дух українського народу, який рятує світ від Антихриста путіна, що погрожує розпалити ядерну війну і знищити земну Цивілізацію.

Поетеса, учениця Вчителів Далекого Сходу, автор історично-релігійного дослідження «Україна — Месія Людства. Біблія і війна» Ірина Омельченко (ОМ-І-РА) написала:

Хто ми, Українці? В чом сила народу,
Що стільки випробувань має пройти,
Щоб все подолати заради Свободи,
І вільними стати на рідній землі!

Хто ми, Українці? Ми — сила Духовна,
Ніким нездоланна, безмежна, свята,

Ми — ціла Галактика зорями повна,
І кожен з нас — сонячна зірка добра.

Не всіх гріє Сонце, вогнем обпікає,
Щоб зникли, як пліснява, всі вороги,
Коли Воно зійде над небокраєм,
Вкраїни, що з нами боронять Боги.

Малюнок до вірша

Цикл патріотичних віршів Ірини Омельченко (ОМ-І-РА) та її дослідження «Україна — Месія Людства» щодо пророцтв Іоанна Богослова про «Апокаліпсис», опублікованих нею в Instagram, Facebook, у виданнях «Україна молода», Цензор.Нет, «Портал українських офіцерів», викликали лютість і гнів з боку москалів та їх сатанинської церкви. Її Instagram і Facebook постійно обмежуються і блокуються.

З творчістю поетеси Ірини Омельченко (ОМ-І-РА) можете ознайомитися тут:

«Нас не здолати нікому» <https://umoloda.kyiv.ua/number/0/2010/165996>;

«З Днем народження, люба Україно!»

<https://umoloda.kyiv.ua/number/0/2010/168972;>

«Код українців» <https://umoloda.kyiv.ua/number/0/2006/170194;>

«Україна — Месія Людства. Біблія і війна»

https://censor.net/ru/blogs/3355830/ukraina_messiya_chelovechestva_bibliya_i_voyina

Американський журнал [Time](#) ВПЕРШЕ за свою історію визнав не фізичну особу, а "Дух України" (The Spirit of Ukraine) "Людиною 2022-го року".

ВПЕРШЕ премія Сахарова — щорічна відзнака Європейського парламенту присуджена цілому народу, і українці заслуговують на неї як ніхто, заявила голова Європейського парламенту Роберта Мецولا на пресконференції після церемонії вручення премії.

"Не було нікого, хто б заслужив на цю премію більше, ніж нагороджені, мужній народ України справді заслуговує на цю нагороду. Вона — для всіх українців, які борються на місцях, і всіх тих, хто був змушений залишити Україну, для тих, хто втратив рідних, хто бореться за те, у що справді вірить. Уперше ця премія присуджується НАРОДУ в особі Президента, обраних лідерів і громадянського суспільства... Ми вручаємо премію кожній людині, кожному громадянину України, який захищає вашу країну, свободу, ваші будинки, ваші родини", - сказала Мецولا.

"Зараз українці ризикують своїми життями заради Європи та її цінностей. Я знаю, що хоробрий народ України не здасться. І я впевнена, що інакше бути не може", - заявила голова Європейського парламенту Мецولا.

Більше про це читайте у моєму відкритому зверненні (українською і англійською мовами) до Президента США Джо Байдена (див. тут: <https://www.officers.org.ua/?p=7798>).

В головному храмі Києво-Печерської Лаври — Успенському соборі ВПЕРШЕ за 338 років відбулося богослужіння нашою рідною державною українською мовою, яке проводив Предстоятель ПЦУ митрополит Епіфаній.

Раніше цей собор орендували для богослужінь лише попи московського патріархату — агенти КДБ-ФСБ в рясах.

На українське богослужіння прийшло понад тисячу вірян, в багатьох яких на очах були сльози, а обличчя сяли радістю. Храм був повністю заповнений. Не дивлячись на мороз (-8 градусів), для тих, хто не вмістився всередині (сотні

людей), на вулиці встановили екран, на якому впродовж трьох годин транслювали богослужіння (повне відео богослужіння тут:

<https://www.youtube.com/watch?v=S52yXqsrlP4>).

Тіла і серця українців в холод зігріває віра в Бога, ЗСУ і Перемогу над ворогом

Вперше десятки священників ПЦУ разом з українцями співали найвідомішу українську колядку (див. тут: <https://tsn.ua/ukrayina/u-kiyev-pecherskiy-lavri-vpershe-prolunala-rizdvyana-kolyadka-ukrayinskoyu-movoyu-video-2239105.html>).

Серед священників було багато тих, хто в якості військових капеланів були на російсько-українській війні і духовно захищали наших воїнів і Україну від російських загарбників і окупантів. Серед них мої побратими-протоіереї Петро Зинич, Леонтій Никитенко, Павло Основенко, Костянтин Лозинський, Павло Найдьонов, Василь Біленець, Роман Глотов, Михайло Предко, Сергій Цьома, Іван Грицюк та інші.

Зауважу, що Предстоятель Православної церкви України митрополит Епіфаній постійно зустрічається з військовими капеланами ПЦУ. Тих, хто відзначився на Духовному фронті нагороджує церковними відзнаками (на фото одна з таких зустрічей).

«Сьогодні, напередодні Дня Збройних сил України, поспілкувався з нашими самовідданими капеланами й подякував їм за ревне служіння. За заслуги перед Помісною Церквою, а також за жертвність і любов до України відзначив вісьмох військових священників нагородою – медаллю святого Архистратига Божого Михаїла. Архангел Божий, який стоїть на чолі воїнства Небесного, є добрим прикладом для цих поборників добра та надихає їх звершувати служіння заради духовної підтримки українських захисників. Без капеланів Православної Церкви України складно уявити духовний фронт нашої держави. Саме вони духовно опікуються українськими захисниками, розділяють з ними переживання, дбають про те, щоб віра в Бога й надія на перемогу не згасали, а навпаки – лише посилювалися і зміцнювалися. Капелани 24 години 7 днів на тиждень здійснюють своє покликання – бути поруч із захисниками. Адже саме священники мають найкращу зброю проти духовного зла – Боже Слово. А їхній захист – молитва й діяльна віра у Всемилистивого та Всемогутнього Господа. Завдяки цьому капелани жертвовою любов'ю допомагають бійцям зцілювати рани їхніх душ та наповнювати серця надією.

Молімося за тих, хто щодня з вірою в Господа наближає нас до перемоги та дбає про українських Героїв і їхніх рідних! Пам'ятайте, що Церква завжди з вами! – йдеться в повідомленні Епіфанія на сторінці у [Facebook](#).

Дякую військовим капеланам, дорогим побратими, які мужньо і самовіддано тримають Духовний фронт! Многая Вам літа і нашої спільної Перемоги над ворогами України!

Зміїні кубла агентів КДБ-ФСБ у рсях

Опитування громадської думки показують, що більшість православних українців асоціюють себе саме з ПЦУ, а не з московським патріархатом. Згідно з опитуванням КМІС влітку 2022 року, 54% серед усіх респондентів зараховують себе саме до Православної церкви України і лише 4% ідентифікують себе з церквою московського патріархату. Ще 14% вважають себе просто православними, без конкретизації.

Згідно з недавно оприлюдненими даними соціологічного дослідження, майже 55% українців вважають, що необхідно повністю заборонити православну церкву московського патріархату, яка насправді є екзархатом РПЦ. Ще 24% опитаних висловилися за трохи «м'якший, толерантніший» підхід, який «передбачає встановлення державного контролю та нагляду» за російськими попами.

На моє глибоке переконання, належний нагляд за попами московського патріархату (під рясами яких погони КДБ-ФСБ) повинен бути в місцях позбавлення волі, де вони повинні відбувати покарання як засуджені за законами воєнного часу за злочини, вчинені проти України і українського народу.

Влада нарешті повинна зрозуміти, що війна з фашистським терористичним режимом путіна, якого підтримує, що найменше 75% населення росії — це питання не лише збереження незалежності Держави Україна. Це — цивілізаційне питання бути чи не бути УКРАЇНСЬКІЙ НАЦІЇ на планеті Земля! Або ми ЗНИЩЕМО москальську орду або вона нас. Третього не дано!!!

Врятована нація може відновити свою державність. Із знищенням народу, уже нікому буде відновлювати державну і духовну незалежність...

Більше про це читайте у моїй статті за 7 червня 2022 року «Момент істини — або ми знищимо москальську чуму, або вона нас. Третього не дано» (див. тут: <https://ukrreporter.com.ua/golovne/statti/moment-istyny-abo-my-znyshhymo-moskalsku-chumu-abo-vona-nas-tretogo-ne-dano.html>).

За останні два-три місяці СБ і РНБО України розворушили зміїні кубла «демонів» московського патріархату по всій країні, які вірою і правдою служать Антихристу путіну і ПРЦ під керівництвом диявола в рясі кіріла. Порушено десятки кримінальних проваджень, проведенні обшуки, оголошені підозри московським попам, обрані міри запобіжного заходу, справи спрямовані до суду, накладені санкції. Більш детально про це напишу згодом.

На жаль, зроблено це запізно і недостатньо. Деякі політичні експерти вважають, що це було зроблено заради піару влади. На моє переконання як професіонала в безпековій і правоохоронній сферах, необхідно НЕГАЙНО заборонити діяльність «православної церкви» московського патріархату, а її служителів депортувати з України впродовж 24-х годин!

Моїм колегам з СБУ повинні бути відомі настрої українських захисників, ветеранів російсько-української війни щодо російських попів і їх предводителів (Онуфрія, «Паші Мерседеса» та інших членів сатанинського синоду московського патріархату).

Я не хотів би, щоб невідомі месники — «церковні партизани» влаштували їм «ночі довгих ножів» або «подарунки» з гранатометів. Московським попом-колаборантам уже продемонстрували «Коктейлі молотова» («Узвар по-бандерівськи») для профілактики, щоб задумалися, що робити далі і що їх може чекати у випадку продовження антиукраїнської підривної діяльності (відео див. тут:

<https://www.youtube.com/watch?v=flHAOonscx>

<https://www.youtube.com/watch?v=Nvu-n3Ucmf8>).

Скандальний намісник монастиря УПЦ МП в Києво-Печерській лаврі митрополит Павло Лебідь (відомий як «Паша Мерседес») назвав предстоятеля ПЦУ митрополита Епіфанія "бісом і самосвятом" і звинуватив українську владу у "гоніннях на віру".

Таку промову «Паша Мерседес» виголосив російською мовою вранці 7 січня під час різдвяного богослужіння у храмі Агапіта Печерського, що знаходиться на території Нижньої лаври.

"Успенський собор віддали розкольнику і самосвяту. Розкольник це Філарет, самосвят — Епіфаній. Мені кажуть пом'янути (за богослужінням, таким чином визнавши зверхність ПЦУ — Авт.) Епіфанія. Кого — сущого біса? Розкольника? Вся "мерзенність" розпочалася з Філарета", — зазначив Павло.

Водночас, «Паша Мерседес» зробив неоднозначну заяву про благословення своїм вірним йти на смерть, коли прийде час.

"Нас (вірян УПЦ МП — Авт.) було 10 тис., а їх 1 тис., але в них автомати, пістолети. Вони озброїлися проти свого народу. Я не настільки дурний, щоби благословляти вас йти на смерть. **Ще не час**. Кожен вибере свій подвиг, який захоче. Їх попереду буде ще багато", — наголосив митрополит Павло.

Повний відеозапис промови «Паші Мерседеса» (5 хв. 12 сек.) див. тут: <https://tsn.ua/ukrayina/epifaniy-bis-i-rozkolnik-mitropolit-pavlo-zvinuvativ-vladnih-irodiv-u-goninnyah-2239777.html>

Зазначу, що такі слова митрополита Павла підпадають під дії ст. 161 КК України (розпалювання релігійної ворожнечі та ненависті). В залежності від наслідків вчиненого злочину, передбачено покарання у вигляді позбавлення волі на строк від п'яти до восьми років.

Як відреагує влада на такі провокаційні заклики «Паші Мерседеса» — час покаже. Думаю, що йому дадуть втекти з України.

У соціальних мережах мемами висміяли митрополита Павла (Лебідя), [відомого як "Паша Мерседес", якого не пустили до монастиря](#). Сам владика Павло традиційно для себе [проклинав журналістів](#) під стінами Лаври на Різдво.

Раджу попам-агентам КДБ-ФСБ з так званого московського патріархату, який є пристанищем демонів і служителем антихристу путіну і дияволу в рясі кірілу, зробити жест доброї волі і самостійно покинути Україну.

В нинішніх умовах організація «Український СМЕРШ» (СМЕРТЬ РАШИСТАМ) і його підрозділ «Караючий Меч АРЕЯ» не можуть гарантувати москальським попам їх особисту безпеку і видачу страхового полісу. Гарантуємо лише отримання квитка в один кінець. В який саме кінець, залежить виключно від них... Більше про це у статті за 5 жовтня 2022 року «Караючий Меч АРЕЯ»: Чи потрібна Україні спецслужба на зразок Ізраїльського «МОССАДУ»? (див. тут: <https://umoloda.kyiv.ua/number/0/2006/170042>).

Українське богослужіння відбулося завдяки тому, що нарешті Успенський собор і Трапезна церква (дві ключові святині Києво-Печерської лаври) були повернуті під контроль української держави, які до цього перебували в оренді у кривавих пазурах московського патріархату. Нагадаю, що нардеп Андрій Деркач, який працював на спецслужби росії, послідовно, впродовж десятиліть підтримував МП. Щоб ви краще розуміли, чим Києво-Печерська Лавра є для Московії, нагадаю, що саме Деркач у часи президентства зрадника-втікача Януковича вносив законопроект про передачу Лаври у ВЛАСНІСТЬ московського патріархату в Україні.

Дякую працівникам Служби безпеки, Національної поліції і членам нашої організації, які спільно і скоординовано забезпечили належний громадських порядок під час богослужіння і не допустили провокацій. Відпрацювали професійно на всіх напрямках – видимих і невидимих. Молодці!

Екскурс в історію

Софіївський собор і Свято-Успенська Києво-Печерська лавра з 1994 року входять до переліку Світової спадщини ЮНЕСКО. Лавра є неформальною столицею східнослов'янського православ'я. Її часто називають джерелом монашої традиції на Русі.

Києво-Печерська лавра заснована 1051 року як печерний монастир за межами Києва. Свою назву отримала від печер, де оселилися перші його мешканці. Києво-Печерська монастир почав діяти за часів князювання в Києві Ярослава Мудрого, тобто приблизно за 220 років до того, як далеко на північ від Києва Золота Орда на болотах (місцевості моква) заснувала у 1272 році поселення Москва. Тлумачний словник пояснює, що «моква» — мокротеча, низина, залита водою, мокрота або сирість.

При першому перепису населення, яке повинне було платити дань Золотій Орді (1237 – 1238 рр.) і другому (1254 – 1259 рр.) поселення Москва — не згадується, — писав історик Ярослав Дашкевич.

Нагадаю, що московські священики у XV столітті у незаконний (неканонічний) спосіб відділилися від Київської митрополії. Майже півтора століття Вселенський патріархат не визнавав московську церкву, називаючи її «пристанищем демонів», «служителькою Антихриста». У 1589 році, коли патріарх Константинопольський Єремії II прибув до Москви, російський цар Борис Годунов ув'язнив його у монастирі й утримував доти, поки той, під психологічним тиском і залякуваннями бути страченим, не підписав грамоти про визнання московської церкви.

Відколовшись від Київської митрополії в 1589 році, московська церква в неканонічний (незаконний) спосіб отримала в 1686 році від Вселенського патріарха Діонісія Синодальний лист, яким він неправомірно передав Київську митрополію Москві, надавши право московському патріарху в порядку ікономії висвячувати Київського митрополита.

РПЦ сьогодні є не лише «пристанищем демонів» і «служителькою Антихристу» путіну, яку очолює диявол у рясі патріарх кіріл (агент КДБ «Михайлов»). Вона оголосила Україні «священну війну», а окупацію частини території України назвала «хрестовим походом православ'я» і благословила вбивцю кривавого карлика президента росії путіна на воєнну агресію проти України. РПЦ — це співучасник воєнних злочинів проти миру, людства і людяності, вчинених фашистським режимом путіна. РПЦ — це кримінальна політично-мафіозна нацистська організація на державному рівні, яка підпорядкована особисто путіну.

Російський історик Василь Ключевський зазначав: «Російське духовенство завжди вчило паству свою не пізнавати і любити Бога, а лише боятися чортів, яких воно ж і розплодило зі своїми священниками».

Лише через 333 роки українці відновили історичну правду і справедливість і вирвалися з духовного рабства Московії.

11 жовтня 2018 року Синод Вселенського патріархату прийняв історичне рішення для України: 1) скасував неканонічний Синодальний лист 1686 року, 2) відновив Ставропігію (автономію православної церкви) Вселенського патріарха в Києві, одну з його багатьох Ставропігій в Україні, які завжди там існували (тобто УПЦ КП і УАПЦ визнані канонічними), 3) визнав недійсною анафему, накладену на Філарета і Макарія та канонічно поновив їх у єпископському і священницькому сані і відновив сопричастя їхніх вірних із Церквою, 4) приступив до надання автокефалії Православній церкві в Україні.

Більше про це читайте в статті за 6 листопада 2018 року «Хрестовий похід» Кремля: як Московія привласнила православ'я Київської Русі та чому не хоче його втрачати» (<https://umoloda.kyiv.ua/number/3380/188/127758>).

3 листопада 2018 року Президент Петро Порошенко та Вселенський патріарх Варфоломій підписали у Константинополі Угоду про співпрацю та взаємодію між Україною та Вселенським патріархатом.

15 грудня 2018 року у соборі Святої Софії у Києві відбувся Об'єднавчий собор православних церков України. На ньому духовенство УПЦ Київського патріархату, УПЦ Московського патріархату та Української автокефальної православної церкви створили єдину помісну Православну церкву України, ухвалили її статут і обрали предстоятеля — митрополита Київського і всієї України Епіфанія (Думенко).

Єпископ Онуфрій (Березовський), предстоятель УПЦ (МП) канонічно ВТРАТИВ право носити цей титул, про що було йому сказано у листі від Вселенського патріарха Варфоломія.

Патріарх Варфоломій заявив що "...Київська митрополія ніколи не була канонічно переданою Московському патріархату. Немає жодного офіційного документа, що підтверджує таке підпорядкування чи поступку з боку Константинопольської церкви".

Україна отримала Духовну незалежність від Московії і ментальну перемогу над нею,- написав я у листопаді 2018 року у вище зазначеній статті. Шлях до цієї історичної перемоги був понад 330 років...

5 січня 2019 року Вселенський патріарх Варфоломій підписав Томос про автокефалію Православної церкви України під час зустрічі з Епіфанієм.

6 січня у патріаршому храмі Святого Георгія в Константинополі під час спільної святкової літургії патріарх Варфоломій вручив предстоятелю Православної церкви України Епіфанію Томос про автокефалію Української церкви (на фото).

Під час вручення Томосу у храмі були представники української церковної та світської делегації — президент України Петро Порошенко і голова Верховної Ради Андрій Парубій.

"Час настав для славної Святої митрополії Києва отримати духовну незалежність, будучи включеною до тіла помісних та святих Православних автокефальних церков, шляхом включення шанованого імені Вашого блаженства (митрополита Епіфанія) до канонічного православного диптиху", - сказав Вселенський патріарх Варфоломій на церемонії вручення Томосу митрополиту Епіфанію (на фото).

Він підкреслив, що "сьогодні, офіційно і канонічно, ви стаєте п'ятнадцятою церквою у благословенному хорі Автокефальних церков".

Митрополит Епіфаній у своєму виступі згадав предстоятеля колишньої УПЦ Київського патріархату Філарета, подякував йому за працю на розбудову церкви і назвав його "старцем і наставником".

Томос є патріаршою та синодальною грамотою про надання автокефалії (незалежності) православної церкви та визнання її рівною серед інших 14-ти

помісних православних церков. Цей документ видається один раз і є основою існування церкви.

Згідно з цим документом, Вселенський патріархат проголошує створену в межах України автокефальну Церкву своєю духовною донькою з кафедрою у Києві.

У Томосі, зокрема, зазначено (цитую): «Таким чином, таке вирішене та розсуджене і в радості сповіщене вам від шанованого Центру Православ'я було соборно затверджено, для постійного збереження видається цей Патріарший і Синодальний Томос, написаний і підписаний в Кодексі нашої Великої Христової Константинопольської Церкви, вручений в точній і ідентичній копії Блаженнішому Предстоятелю Святішої Церкви України, митрополиту **Епіфанію** та Його високоповажності Президенту України пану **Петру Порошенку**, для вічного доказу та постійного представлення. Року дві тисячі дев'ятнадцятого, місяця січня, 6 числа, індікціона 12».

Повний текст Томосу тут: <https://www.ukrinform.ua/rubric-society/2614225-tomos-povnij-tekst-ukrainskou.html>

Пройдуть роки, століття, а прізвища Блаженнішого Предстоятеля Святішої Церкви України, митрополита Епіфанія (Сергій Думенко) і Президента України Петра Порошенка залишаться вписаними золотими літерами в Томосі про надання автокефалії православній церкві України та визнання її рівною серед інших 14-ти помісних православних церков Вселенського патріархату.

Через чотири роки після отримання Томасу в головній святині Києво-Печерської Лаври — Успенському соборі ВПЕРШЕ відбулося Богослужіння українською мовою і ВПЕРШЕ десятки священників ПЦУ разом з українцями співали найвідомішу українську колядку, яка сьогодні звучить по всьому світу.

«Сповнені душевної радості, вдячності і віри – славимо Різдво Господа нашого Ісуса Христа в історичних обставинах, в історичному місці, історичною подією. Бог в час важких випробувань сподобив нас великим даром: вперше в головному соборному храмі Успенської Києво-Печерської Лаври лунає українська молитва помісної автокефальної Православної церкви України. Христос народився! Славимо Його», – написав у фейсбуку митрополит Епіфаній.

Дійсно, ця подія є історичною, в історичному місці і одночасно — Божественно знаковою! Над Землею зійшло Українське Сонце Перемоги над

планетарним злом — російською фашистською імперією, погибель якої НЕМИНУЧА.

Сьогоденням відкривається майбутнє

Що принесе нам рік прийдешній показує, на мою думку, вперше поєднані в одне ціле дві дати Різдва Христового — 25.12.2022 р. і 07.01.2023 р.

Наші пращури орії, а згодом і китайський філософ Кунфу-цзи (відомий на Заході як Конфуцій, який жив у 551–479 роках до нашої ери) керувалися у своїй діяльності Вселенським правилом: «Знаки і символи управляють світом, а не слово і закон» (земні закони доповнюються, змінюються, відмінюються, втрачають силу; думки і переконання людей змінюються).

Рекомендую прочитати мої публікації [«Як символи та знаки впливають на боротьбу українців з московією. І чому ми – нація переможців»](#) і «Чому макіївський новорічний “подарунок” від Збройних сил України є символічним і знаковим» (див. тут: <https://ukrreporter.com.ua/war/chomu-makiiivskyj-novorichnyj-podarunok-vid-zbrojnyh-syl-ukrayiny-ye-symvolichnym-i-znakovym-znovu-pro-masove-znyshhennya-rashystiv.html>).

Зверніть увагу на дати, цифри, символи, знаки, назви, які викладені у зазначених публікаціях і сьогоднішній (ніякої містики там немає, лише констатація фактів, їх аналіз і мої висновки і оцінки).

Тож, дивіться і побачите, слухайте і почувєте, читайте і зрозумієте, зрозумієте і усвідомите.

В минулому 2022 році ми, українці відродилися та ідентифікували себе як НАЦІЯ! Україна назавжди ЗДОБУЛА МЕНТАЛЬНУ і ДУХОВНУ ПЕРЕМОГУ над фашистською російською імперією і путінською ідеологією «руZZкій мір»!

2023 рік – це рік Українського Сонця, яке уже зійшло над Україною.

Це рік остаточної Перемоги України над ворогом людства у тяжкій, кровопролитній і жертовній битві, яка ще попереду.

Це рік народження України як Духовного, інтелектуального, політичного і об'єднавчого лідера Європейської цивілізації та становлення України центром об'єднаної Європи і одним із лідерів нового світового порядку.

Це рік запуску процесу загибелі в болісних муках російської федерації – останньої імперії планетарного зла.

У першій половині ХХ століття жив старець Серафим Вирицький (1866 – 1949 рр.). Один з найвідоміших старців того часу, він мав дар передбачення,

передбачав багато подій майбутнього, за молитвами зцілював людей від багатьох хвороб.

Наприклад, у 1927 році Серафим передбачив Другу Світову війну, архієпископу Олексію Хутинському (Сіманському) його майбутнє патріаршество, що у католиків буде папа слов'янин, що Єрусалим стане столицею Ізраїлю та інше. Всі ці передбачення, як бачимо, збулися...

Та одне з його пророцтв старанно приховують і намагаються не згадувати у московському патріархаті РПЦ.

Єросхимонах Серафим Вирицький передбачив розпад Росії і важливу участь в цьому Китаю (цитую):

«Настане час, коли Росію роздиратимуть на частини. Спочатку її поділять, а потім почнуть грабувати багатства. Захід всіляко сприятиме руйнації Росії та віддасть до часу східну її частину Китаю. Далекий Схід будуть прибирати до рук японці, а Сибір – китайці, які переселятимуться до Росії, одружуватися з росіянами і, нарешті, хитрістю і підступністю візьмуть територію Сибіру до Уралу. Росія збережеться у межах, якою була за часів Івана Грозного».

(див. тут: <https://www.0362.ua/news/3346591/prorocstvo-nastane-cas-koli-rosiu-rozdiratimut-na-castini>).

Найвідповідальніший для українців постане рік наступний – 2024!

Чи зуміємо ми після Перемоги, в мирний час зберегти і зміцнити свою національну єдність, яка є нашою Духовною незламною силою. Чи позбавимо державних чиновників патологічної жадоби до матеріального і влади.

Це найголовніші завдання, які ми повинні будемо виконувати ЩОДЕННО!

Чи знову ПОГРУЗНЕМО в болоті корупції, розкрадань, корисливих зловживань, зрад національних інтересів, партійно-політичних суперечок і чвар у боротьбі за владу, посади, ЗАБУВШИ про духовне, загиблих, поранених, скалічених фронтовиків, що матиме самі тяжкі наслідки не лише для України, а й для всього цивілізованого світу, який може опинитися на грані загибелі.

Українці, усвідомте свою відповідальність за МАЙБУТНЄ Нації і Європейської цивілізації, яке ми зараз рятуємо! Після Перемоги все буде залежати виключно від Вас...

**Григорій ОМЕЛЬЧЕНКО,
Герой України, кавалер ордену ООН «Діяння на благо народів»,
генерал-лейтенант, народний депутат України 2-6 скликань,
член ПАРЄ (2006-2010)**